

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

Факультет журналістики

Кафедра міжнародної журналістики

КВАЛІФІКАЦІЙНА БАКАЛАВРСЬКА РОБОТА

на тему:

Створення серії інтерв'ю-подкастів на YouTube про досвід міграції
українців до різних країн

Використання чужих ідей, результатів і
текстів мають посилання на відповідне
джерело

(підпис студента)

(ініціали, прізвище)

Допускаю до захисту перед ЕК

_____ В.І. Терещук
завідувач кафедри
міжнародної журналістики

Здобувачки (-а) IV курсу
групи МЖб-1-21-4.0д
ступеня вищої освіти «бакалавр»
галузі знань 06 Журналістика
спеціальності 061 Журналістика
освітньої програми 061.00.05 Міжнародна
журналістика
Кузнецової Надії Андріївни
Науковий керівник: Гончарук І.С. викладач
кафедри міжнародної журналістики

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Голова комісії

(підпис)

(ініціали, прізвище)

Члени комісії

(підпис)

(ініціали, прізвище)

(підпис)

(ініціали, прізвище)

(підпис)

(ініціали, прізвище)

ЗМІСТ

ВСТУП	
РОЗДІЛ I ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ.....	
1.2 <i>Інтерв'ю як жанр міжнародної журналістики</i>	
1.3 <i>Подкаст як формат медіапродукту</i>	
РОЗДІЛ II. СПЕЦИФІКАЦІЯ ПРОДУКТУ	
2.1 <i>Обґрунтування інформаційного проєкту</i>	
2.2 <i>Структура серії інтерв'ю-подкастів</i>	
2.3 <i>Жанрова палітра</i>	
2.4 <i>Музичне та візуальне оформлення</i>	
2.5 <i>Авторська ідея</i>	
2.6 <i>Особливості цільової аудиторії та її реакція</i>	
РОЗДІЛ III ТЕХНІЧНІ ТА ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ	
3.1 <i>Обладнання</i>	
3.2 <i>Програмне забезпечення</i>	
3.3 <i>Платформи розміщення та публікація</i>	
3.4 <i>SEO та аналітика</i>	
ВИСНОВКИ	
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	
ДОКУМЕНТАЦІЯ	
ДОДАТКИ	
АНОТАЦІЯ	

РОЗДІЛ I. Теоретичні засади створення інтерв'ю-подкастів. Міграція як соціальне явище: сучасний контекст

1.1 Міграція як соціальне явище: сучасний контекст

Міграція – це складне соціальне, економічне та культурне явище, яке особливо загострилося внаслідок глобальних криз останніх років. Однією з найгостріших подій, що вплинули на міграційні процеси, стала повномасштабна війна в Україні.

Після 24 лютого 2022 року мільйони українців були змушені покинути свої домівки – не через власне бажання, а під тиском обставин, що загрожували їхньому життю, безпеці та майбутньому їхніх родин. За даними Організації Об'єднаних Націй, лише в перші місяці після вторгнення понад 7 мільйонів людей залишили територію України. Це – не просто цифри. За кожним з цих мільйонів стоїть особиста історія: втрати, тривоги, надії, пошуки і нові початки.

Цей безпрецедентний потік біженців та мігрантів започаткував нову хвилю соціальних трансформацій і поставив перед країнами-приймачами низку серйозних викликів – від логістичних до гуманітарних. Але не менших викликів зазнали й самі українці, які вимушено стали частиною глобального переміщення.

Міграційний досвід завжди є багатовимірним. Він охоплює юридичні складнощі оформлення статусу, психологічні наслідки втрати дому, мовні бар'єри, культурну адаптацію. Для багатьох українців, які опинилися в нових країнах, головними стають питання: як зберегти власну ідентичність? Як знайти спільноту, яка зрозуміє та підтримає? Як не загубити себе в новому світі? Як відновити гідність після досвіду вимушеного виїзду?

Ці питання стали відправною точкою для створення мого подкасту. Я прагну не лише зафіксувати досвід українських переселенців, а й дати голос тим, хто, попри всі труднощі, зумів адаптуватися, знайти себе, змінити обставини на свою користь.

Мій подкаст – це платформа для живих історій. Це простір, де звучать голоси українців, які діляться не лише болем, але й внутрішньою силою, надією, маленькими й великими перемогами. У кожному епізоді я хочу показати, що міграція – це не лише про втрату, але й про трансформацію. Це шлях, у якому поєднуються страх і мужність, розпач і надія, чужина й нова домівка.

Ці розповіді – про нас, про українців, які, попри все, залишаються собою. І водночас – змінюються.

1.2 Інтерв'ю як жанр міжнародної журналістики

Інтерв'ю – один із ключових жанрів журналістики, який дає змогу не лише фіксувати факти, а й глибоко розкривати особистість співрозмовника, його світогляд, переживання та внутрішній досвід. Завдяки відкритій розмові, побудованій на довірі та щирості, інтерв'ю стає живим документом епохи, способом зрозуміти події через людський вимір.

У сучасній міжнародній журналістиці цей жанр давно вийшов за рамки суто інформаційної функції. Інтерв'ю стало інструментом міжкультурного діалогу, соціального аналізу та емоційного впливу. Воно дозволяє побачити реальність очима іншої людини, відчутти її контекст, пережити її досвід. У часи глобальних змін, зокрема війни, вимушеної міграції, втрати дому та пошуку себе, інтерв'ю набуває особливої ваги – воно стає формою колективної пам'яті й терапії.

Існує кілька типів інтерв'ю: інформаційне (спрямоване на збір фактів), портретне (зосереджене на особистості), проблемне (орієнтоване на суспільно важливу тему), біографічне (пов'язане з життєвим шляхом людини). У моєму подкасті переважає біографічно-проблемне інтерв'ю – це поєднання глибокої особистої історії з аналізом соціального й культурного контексту, у якому вона розгортається.

Герої моїх епізодів інтерв'ю-подкастів – це українці, які пройшли через вимушену міграцію, переїзд до нової країни, адаптацію в чужому середовищі, спроби зберегти власну ідентичність і знайти нові сенси. Вони розповідають про труднощі й втрати, але також – про стійкість, трансформацію, підтримку, маленькі перемоги. Особливість такого формату полягає в щирості, глибокій емоційності, відкритості до вразливих тем.

У журналістиці важливо не лише ставити правильні питання, а й уміти слухати – з увагою, емпатією, без упереджень. Це особливо актуально, коли мова йде про людей, які пережили травматичні події: війну, втрату дому, розлуку з рідними, невизначеність майбутнього. У таких випадках журналіст виконує не лише роль інтерв'юера, а й – до

певної міри – роль медіатора, який створює простір, де співрозмовник може бути почутим і прийнятим.

Моя мета як авторки подкасту полягала не лише у збиранні історій, а й у створенні безпечного середовища – простору довіри, де кожен герой може говорити вільно, без страху бути засудженим чи нерозумілим. Кожна розмова – це не просто запис, це діалог, у якому важлива не лише інформація, а й присутність, людяність, уважність до деталей.

Я переконана, що саме такі глибокі інтерв'ю можуть допомогти слухачам не тільки краще зрозуміти міграційний досвід українців, але й переосмислити власне ставлення до теми чужого досвіду, до різних форм втрати і сили. І, можливо, віднайти у цих історіях щось дуже особисте й близьке.

1.3 Подкаст як формат медіапродукту

Подкаст – це цифровий медіаформат, що виник на перетині традиційного радіо, сучасної журналістики та особистого блогу. У ХХІ столітті подкасти стали справжнім культурним явищем, трансформувавшись із нішового формату на повноцінний канал комунікації, освіти та самовираження. Їхня популярність пояснюється кількома факторами: технічною доступністю, гнучкістю формату, можливістю слухати в будь-якому місці – у дорозі, під час тренування, на кухні чи в ліжку – і, що найважливіше, особливою атмосферою, яку створює голосовий контакт.

Голос, інтонація, пауза – ці елементи здатні передати набагато більше, ніж просто слова. Саме тому я обрала подкаст як основний формат для свого проєкту. У контексті розповідей про міграційний досвід українців, цей формат виявився надзвичайно органічним – інтимним, довірливим, щирим. Він дозволяє слухачеві ніби «бути поруч», відчутти не лише суть історії, а й емоційний стан людини, яка її розповідає. Подкаст – це не просто медіа, це форма співпереживання.

Платформою для публікації я обрала YouTube. Це стратегічне рішення пояснюється його універсальністю: платформа дозволяє працювати як з відео-, так і з аудіоформатом, що робить контент доступним ширшій аудиторії – як слухачам, так і глядачам. Окрім того, YouTube надає розгалужену аналітику, яка дозволяє відстежувати рівень залучення, тривалість перегляду, географію глядачів, реакції, що дає змогу коригувати підходи до контенту, поліпшувати структуру епізодів, тестувати теми й обкладинки. Така гнучкість у взаємодії з аудиторією стала ще одним аргументом на користь цієї платформи.

Мій подкаст отримав назву «Туди і Назад» - символічну та водночас відверту. Вона втілює досвід міграції як процесу не лише фізичного переміщення, а й внутрішньої подорожі. Люди залишають дім, країну, звичне життя – і водночас залишають частину себе в минулому. Але з часом, пройшовши крізь виклики та адаптацію, вони часто повертаються – не завжди буквально, але емоційно, ментально, через нове осмислення себе. Цей «рух у два боки» - між країнами, між

втраченою стабільністю та новою реальністю, між ідентичністю та зміною – став лейтмотивом мого подкасту.

«Туди і Назад» - це більше, ніж просто особистий медіапроект. Це приклад того, як індивідуальна ініціатива може перерости у повноцінний журналістський продукт із соціальним змістом та актуальністю. Через голоси реальних людей, їхні історії, втрати й перемоги, цей подкаст виконує кілька важливих функцій: документує сучасну історію, надає голос тим, кого часто не чують, створює простір для рефлексії та співпереживання, формує діалог між культурами.

Водночас подкаст став для мене особистим викликом і навчальним процесом. Я опановувала технічні аспекти аудіозапису, монтажу, роботи з платформами дистрибуції, вчилася будувати інтерв'ю не лише як журналістка, а як уважна слухачка. Кожен епізод – це результат глибокої підготовки, емпатійної взаємодії з героями, редакторської праці та щирого бажання зробити чутою ще одну важливу історію.

У світі, де інформація часто знеособлена, подкаст повертає людині її голос. І цей голос – найцінніше, що ми можемо передати одне одному.

РОЗДІЛ II. Специфікація продукту

2.1 Обґрунтування інформаційного проєкту «Туди і Назад»

Після початку повномасштабної війни в Україні моє життя, як і життя мільйонів інших людей, кардинально змінилося. Але одне залишалось незмінним – потреба в людському контакті, у розмові, у взаємному слуханні. Я почала багато спілкуватися з українцями, які опинилися в різних куточках світу – від Німеччини до Ізраїлю. У кожній з цих розмов звучала не просто історія переїзду – звучав біль втрати, сила опору, прагнення почати з нуля, пошук дому в нових обставинах.

Ці історії були не просто цікавими – вони ставали частиною мого особистого досвіду, викликали глибоку емпатію, змушували задуматися над тим, що означає бути українцем у світі, де дім більше не має стабільної географії. Я зрозуміла, що не можу залишити ці голоси без уваги – вони повинні бути почутими. Саме тоді й народилася ідея створити серію подкастів, у яких українці, які пережили вимушену міграцію, мали б змогу відверто й безпечно розповісти про свій досвід.

Подкаст «Туди і Назад» - це не просто журналістський продукт. Це моя особиста відповідь на війну, моя форма діалогу зі світом і з самою собою. Мета проєкту – не лише інформування, хоча й ця функція є важливою: слухач дізнається про життя українських мігрантів з перших уст, без посередництва, без офіційної риторики. Але понад усе мені хотілося, щоби мій подкаст став підтримкою – емоційною, моральною, практичною.

Для самих учасників це часто перетворюється на акт проговорення болю, осмислення змін, спробу впорядкувати хаос. А для глядачів – це можливість почути справжнє життя за кордоном: не завжди легке, але сповнене гідності, боротьби, гумору, людської сили. Кожен випуск – це нагадування, що за офіційною статистикою

мільйонів біженців стоять живі люди, з унікальним життєвим шляхом і глибоким внутрішнім світом.

«Туди і Назад» - це також неофіційний архів. У ньому зібрані свідчення про війну, втрату, евакуацію, прийняття рішень, нові початки, культурну адаптацію, відкриття себе по-новому. Це історії про те, як люди вчаться жити з пам'яттю про минуле, не втрачаючи надії на майбутнє. Такий архів – не лише для сучасників, а й для найбутніх поколінь, які колись запитають: «А як це було?» І саме з таких особистих розповідей вони дізнаються, якою була ця епоха.

Проект орієнтований не лише на самих мігрантів, які шукають розуміння й підтримки, але й на широку аудиторію – тих, хто хоче глибше зрозуміти, через що проходить ця людина, змушена залишити дім. Це подкаст для всіх, хто вірить, що історії лікують, з'єднують і навчають. Для тих, хто слухає не лише вухами, а й серцем.

Я вірю, що голоси українців у розсіянні – це важлива частина нашої сучасної ідентичності. І чим більше таких історій ми збережемо, тим сильнішою буде наша спільна пам'ять. Подкаст «Туди і Назад» - це моя спроба бути містком між тими, хто в дорозі, і тими, хто залишився. Між втраченою реальністю й новим життям, яке лише починається.

2.2 Структура серії інтерв'ю-подкастів

Кожен випуск подкасту «Туди і Назад» триває від 15 до 25 хвилин – цього часу достатньо, щоби встигнути зануритися в особисту історію, але водночас зберегти увагу слухача та динаміку розмови. Формат свідомо обраний гнучким і легким для споживання: його можна прослухати дорогою на роботу, під час прогулянки чи вдома перед сном. Я прагнула зробити контент доступним і ненав'язливим – щоб голоси героїв звучали поруч із життям слухача, не навантажуючи, а супроводжуючи.

Запис відбувався у форматі дистанційного інтерв'ю через платформу Zoom. Це дало змогу з'єднати людей, що перебувають у різних країнах і часових поясах, зберігаючи при цьому живе спілкування. Незважаючи на фізичну відстань, я докладала всіх зусиль, аби створити ефект присутності – через темп розмови, теплу інтонацію, підтримувальні репліки. Zoom також давав гнучкість у виборі часу, і для багатьох учасників, які працювали або навчалися, це стало важливим елементом комфорту.

Типова структура кожного інтерв'ю поділилася на чотири умовні блоки, що дозволяло охопити головні етапи й аспект міграційного досвіду:

1. Передісторія переїзду: що стало вирішальним поштовхом? Які були сумніви, страхи, як відбувалося прощання з домом? Це найемоційніша частина, де часто звучали спогади про перші дні війни, поспішне пакування речей, довгі черги на кордоні, внутрішній спротив та біль.
2. Адаптація: перші дні в новій країні, пошук житла, мовні бар'єри, адміністративні труднощі. Тут особливо важливо було не лише зафіксувати факти, а й передати стан людини – розгубленість, втома, подекуди відчай, але також і моменти несподіваної підтримки.
3. Нові досягнення: зміна професії, волонтерство, навчання, участь у культурних чи соціальних ініціативах. Цей блок показував, як люди не лише виживають, а поступово починають жити – і творити новий сенс у нових реаліях.

4. Бачення майбутнього: чи можливе повернення? Яким бачиться дім? Чи віриться в перемогу, і як змінилося сприйняття України після життя за кордоном.

Водночас я завжди залишала простір для відвертості, імпровізації, спонтанних деталей. Я не дотримувалась суворого сценарію, бо в таких інтерв'ю важливо не лише ставити запитання, а й слухати – по-справжньому. Кожен герой мав змогу говорити у власному темпі, без тиску чи спроб «врізати» розповідь під формат. Довіра – це ключовий ресурс, на якому тримається подкаст.

Гостями подкасту стали українці, які нині проживають у Німеччині та Ізраїлі. Їхній досвід відрізняється, але кожна розмова показувала, наскільки унікальним і водночас універсальним є переживання міграції. Важливо, що мої співрозмовники не були публічними особами – це звичайні люди, які погодились поділитися особистим. Саме в цьому й була сила – в автентичності голосів, без глянцю й постановочності.

Я завжди починала з простих, людських речей – розмови про самопочуття, темп запису, можливість зробити паузу. Пояснювала формат, ставила чіткі межі, давала змогу зберегти анонімність, якщо було потрібно. Моя мета полягала не лише в журналістському інтересі, а в побудові безпечного простору, де людина могла відкритися. Для багатьох це був перший досвід публічного проговорення свого шляху.

Усього було створено чотири повноцінні епізоди, кожен з яких став окремою мозаїкою досвіду війни, втрати й відновлення. Це невелика кількість у цифрах, але дуже глибока у змісті. Кожен випуск – це не просто запис розмови, а результат довіри, часу, внутрішньої роботи обох сторін. Це маленька частинка великої мапи голосів українців у світі.

2.3 Жанрова палітра

Основним жанром мого подкасту було інтерв'ю – одна з класичних форм журналістики, яка передбачає запитання та відповіді з метою отримання глибшої інформації, емоційного портрету героя, занурення в певний досвід. Однак у контексті подкасту цей жанр набув значного розширення: інтерв'ю поступово перетворювалося на невимушену бесіду, діалог рівних, де важлива не лише передача фактів, а й інтонація, взаємна відкритість і людяність.

Мені було принципово важливо зберегти живу мову, природність звучання, момент присутності. Я не прагнула до формальної чіткості або академічної структури – натомість створювала простір, у якому людина могла говорити так, як говорить у житті: з паузами, емоціями. Це давало ефект автентичності, який особливо цінується в епоху надмірної штучності та підготовлених виступів.

У багатьох епізодах інтерв'ю логічно розширювалося до більш глибокої розмови – з елементами автобіографічного оповідання, філософських роздумів, спонтанних здогадок про дитинство, звички, страхи. Мої герої не просто відповідали на запитання – вони ділилися тим, що в них жило в момент запису. Інколи це були рефлексії про втрачене, інколи – мрії про майбутнє, а часом – тонкі спостереження за собою у новій культурі. Саме ці моменти створювали ефект «спільної кімнати», де слухач ніби сидить поруч, уважно слухає й мовчки співпереживає.

Я навмисно уникала інтерв'ю «з позиції журналіста» - замість цього обирала роль співрозмовниці, супутниці в розмові. Такий підхід дозволяв зруйнувати бар'єр між медіа і героєм, дозволяв говорити щиро й на рівних. Часто в таких діалогах з'являлись і мої власні думки, питання, сумніви – не як фокус, а як частина живої взаємодії. Така відкритість породжувала довіру, а довіра – глибину.

Окрему роль у кожному випуску відігравав візуальний компонент. Кожен епізод супроводжувався оформленням: обкладинка, ім'я гостя, країна чи місто запису, іноді – короткий опис або цитата з розмови. Цей візуальний ряд був лаконічним, але значущим. Він

надавав завершеності кожному випуску як самостійному медіапродукту.

Обкладинка виконувала не лише естетичну, а й комунікаційну функцію: вона давала уявлення про настрій епізоду, відображала основну тему або емоційний тон бесіди. Також вона підсилювала відчуття поваги до героя: кожна людина, яка поділилася своєю історією, заслуговують бути представлена гідно і з увагою.

Таким чином, жанрово й формально подкаст балансував між журналістикою, особистим блогом і документальною розповіддю. Це дозволило охопити широкий спектр тем і стилів, залишаючись при цьому в межах людської, чутливої, етичної комунікації. І саме завдяки такому поєднанню інтерв'ю, бесіди та медійної форми кожен епізод ставав більше, ніж просто розмовою – він перетворювався на акт спільного осмислення досвіду, якого ми всі ще до кінця не зрозуміли.

2.4 Музичне та візуальне оформлення

Вступна та завершальна частини кожного епізоду мого подкасту супроводжувалися уніфікованим музичним фоном – спокійним, атмосферним, ненав'язливим. Ця мелодія була підібрана з відкритих бібліотек звуків без авторських прав, аби забезпечити юридичну чистоту продукту. Але водночас вона мала виконувати важливу функцію – створювати емоційну рамку епізоду, налаштовувати слухача на певний настрій: теплий, уважний, уважливо-споглядальний. Музика ставала не просто оформленням, а своєрідним ритуалом входу і виходу з історії – щось стабільне в часі, знайоме, впізнаване.

Обкладинки до кожного епізоду створювалися вручну у застосунку Canva – простому, але функціональному онлайн-інструменті, що дозволяв гнучко працювати з дизайном. Я розробила базову палітру каналу, яка стала візуальним кодом усього проєкту: стримані, м'які, переважно пастельні відтінки, які викликали довіру й не перевантажували увагу. До палітри входили відтінки блакитного, зеленого, рожевого – кольори, асоційовані з пам'яттю, внутрішнім пошуком і безпекою.

На кожній обкладинці був розміщений портрет героя або героїні випуску – обраний кадр із Zoom-запису. Це додавало подкасту особистісного виміру: обличчя людини, яка ділиться своєю історією, стає впізнаваним і викликає емпатію. Ключовим елементом обкладинки ставала цитата героя або героїні – найсильніша, найвиразніша фраза з інтерв'ю. вона слугувала своєрідним «емоційним заголовком», який відразу давав глядачеві відчуття тон і зміст епізоду. Таке рішення дозволяло уникнути сухих заголовків на кшталт «Інтерв'ю №3» і натомість викликати миттєвий емоційний відгук.

Крім логотипу проєкту, я використовувала стандартизовані у Canva заставки та шаблони, які допомагали зберігати візуальну сталість. Це були короткі відеовставки на початку та наприкінці кожного епізоду. На початку – з назвою подкасту та спокійною музикою, а наприкінці – заклик підписатися на YouTube канал «Туди і Назад» під ту саму музику, що і на початку. Завдяки цим елементам усі

випуски виглядали частиною єдиного продукту, а не просто окремими відео.

Це оформлення також виконувало функцію орієнтира для глядача – навіть побіжно переглядаючи стрічку на YouTube, людина могла легко впізнати стиль подкасту «Туди і Назад». Зоровий ритм, повторюваність елементів, музичний фон – усе це разом створювало впізнаваність, що особливо важливо для молодого, авторського медіапроєкту, який ще формує свою аудиторію.

Оскільки платформа публікації була саме YouTube, візуальний рівень мав не менше значення, ніж змістовний. На відміну від класичних аудіоподкастів, тут потрібен був візуальний супровід, який підтримує зміст, але не затьмарює його. Я прагнула, щоби візуальна частина не відволікала від голосу героя, а лише делікатно підсилювала його.

Цей підхід – увага до кожної деталі, від музики до кольору – допоміг зробити подкаст цілісним, продуманим і повноцінним медіапродуктом, де зміст і форма працюють у тандемі, щоб підтримати головне: людську історію, розказану з гідністю і довірою.

2.5 Авторська ідея

Головна ідея подкасту «Туди і Назад» - показати українського мігранта не як умовний символ жертви чи героїзованого «борця», а як живу людину зі складними, часто суперечливими внутрішніми процесами. Я свідомо відмовилася від патетичних наративів «усі страждають» або «усі тріумфують». У реальному житті біль і сила, розгубленість і рішучість, буденність і винятковість переплітаються – і саме цю неоднорідність досвіду хотілося зафіксувати.

Дати голос означало не просто увімкнути мікрофон, а створити безпечне медіасередовище, де людина не боїться осуду, стигми чи пропагандистського використання її слів. Для героїв це шанс самим визначати, що і як розповісти, залишати паузи або сміятися – без монтажних «ретушей» емоцій. Кожен епізод стає маленьким актом відновлення суб'єктності: «з об'єкта новин» людина повертається до статусу оповідача власної історії.

Водночас, коли слухаєш ці історії у часовому зрізі 2022-2025 років, помітно, як вони складаються в колективний портрет української діаспори воєнного часу. Це портрет не однорідної спільноти, а радше мозаїки: різні країни й умови прийому, різний соціальний капітал і стартові ресурси, різні стратегії виживання. Але крізь усі розбіжності проходить спільна нитка – досвід радикального викорінення й водночас наполегливого пошуку нового ґрунту під ногами.

Показати мігранта – це значить повернути йому право бути складним, суперечливим, живим. Не ідеалізованим героєм і не зведеним до ролі жертви, а тим, ким він є насправді: з утомою й вірою, із сумнівами й силою, з бажанням просто жити, а не весь час доводити свою стійкість. У подкасті я прагнула дати місце для цієї багатоголосної людяності – без кліше, без тиску, без спрощень. Адже саме в щирих і чесних історіях – із усіма їхніми світлими й темними сторонами – зберігається те, що ми втрачаємо в часи катастроф: відчуття внутрішньої цілісності, права на голос і на власну правду.

2.6 Особливості цільової аудиторії та її реакція

Цільова аудиторія подкасту «Туди і Назад» - це передусім українці, які живуть за кордоном або перебувають у процесі міграції. Водночас проєкт відкритий і для широкої спільноти – тих, хто цікавиться темами війни, вимушеного переселення, адаптації, ідентичності, а також психологією людського досвіду в умовах радикальних змін. Подкаст апелює не лише до фактів, а й до емоційного резонансу, тому його потенційна аудиторія – усі, кому важливо чути живі голоси сучасників, а не лише офіційну статистику чи аналітику.

За результатами аналітики YouTube, переважна частина глядацької аудиторії – жінки віком 25-45 років. Це активна, свідома група, яка прагне осмислення реальності, має високий рівень емпатії та цінує глибокий, чесний контент. Багато з них самі мають досвід міграції або опосередковано зіштовхнулися з цією темою через близьких. Їхній інтерес до подкасту – не випадковий, а продиктований потребою знайти себе у словах інших, почути знайомі переживання, побачити, що вони не одні.

Важливим індикатором якості комунікації з аудиторією стали коментарі під епізодами. Люди не просто ставили лайки чи ділилися випусками – вони залишали розгорнуті відгуки, у яких дякували за щирість, відкритість, делікатну атмосферу. Такий рівень емоційного включення свідчить про те, що подкаст виконує важливу психологічну функцію – допомагає відчувати спорідненість і підтримку через досвід інших.

Деякі герої самостійно поширювали епізоди з власною участю в особистих соціальних мережах, зокрема в Instagram. Це – непряма, але надзвичайно важлива оцінка довіри: людина не лише погодилась на розмову, а й захотіла поділитися нею зі своєю спільнотою. В умовах травматичного досвіду це означає, що простір подкасту був для неї безпечним і прийнятним.

Технічна аналітика YouTube підтверджує якісний зв'язок між контентом і глядачем – середній час перегляду епізодів свідчить, що

більшість аудиторії не просто клікає на відео, а залишається до кінця. Це особливо цінно для формату інтерв'ю, де важливо втримати увагу без монтажної динаміки чи візуальних ефектів – виключно за рахунок сили слова, голосу й теми.

Таким чином, подкаст «Туди і Назад» не лише інформує чи документує, а й формує активну, вдумливу спільноту навколо себе. Це середовище взаємної підтримки, рефлексії, спільної пам'яті. І це ще один доказ того, що голос однієї людини, почутий з повагою, може відгукнутися в десятках інших – і створити простір для глибокого людського зв'язку навіть у цифровому форматі.

РОЗДІЛ III. Технічні та програмні засоби, необхідні для реалізації подкастів

3.1 Обладнання

Створення серії подкастів «Туди і Назад» вимагало не лише журналістських навичок та емпатії, а й ретельної організації технічного процесу. Попри обмежені ресурси, я намагалася досягнути максимальної якості аудіо- та відеоматеріалів, користуючись простими, але надійними інструментами, що відповідали вимогам дистанційного формату. Моя мета полягала в тому, щоб створити повноцінний медіапродукт – професійний за звучанням, зручний для перегляду, візуально виразний, але водночас автентичний і «живий».

Для запису інтерв'ю я використовувала смартфон iPhone 13 Pro. Це пристрій, який поєднує високу якість зображення з мобільністю, що особливо важливо для самостійної роботи без команди знімання. Камера iPhone дозволяла знімати в умовах природного освітлення або за підтримки мінімального студійного світла, без втрати чіткості. Висока роздільна здатність і точна передача кольору забезпечували глядачеві приємне візуальне враження навіть за умов домашнього чи неформального середовища.

Звук записувався у більшості випадків через вбудований мікрофон iPhone, який, завдяки сучасним технологіям шумозаглушення, давав доволі якісне та чисте звучання. Проте у двох епізодах гості мали змогу використати власні зовнішні мікрофони. Це дозволило значно покращити якість звуку з їхнього боку, зробивши голос чіткішим і виразнішим. Такі технічні нюанси стали для мене не лише викликом, а й точкою зростання: я навчилася швидко адаптуватися до різних умов запису, враховувати особливості простору, віддаленого з'єднання, стабільності інтернету.

Візуальну якість відео підтримувала кільцева LED-лампа, яка забезпечувала рівномірне освітлення обличчя, зменшувала тіні та додавала загального візуального балансу. Це мало особливе значення у

відеоподкастах, де важливо зберігати живий контакт із глядачем – міміка, емоції, погляд у камеру грають роль не менш важливу, ніж слова. Я обирала тепле, м'яке світло, щоб створити атмосферу затишку, довіри, інтимної розмови – те, що не завжди можливо досягнути лише монтажем.

Відео- і аудіозапис організовувався через платформу Zoom, яка дозволяла зручно записувати повноцінні відеозустрічі у високій роздільній здатності. Я завжди попередньо проводила тест-зв'язок із гостями, щоб перевірити якість звуку, фонові шуми, позиціонування кадру. Цей етап став важливою частиною підготовки – технічна грамотність допомагала уникнути зайвих стресів у моменті й зосередитися на розмові.

Після запису всі матеріали проходили базовий етап постпродакшну: обрізання технічних фрагментів на початку та в кінці, корекція рівня звуку, балансування гучності голосів, іноді – легка кольорокорекція. Я навмисне не використовувала складного монтажу чи ефектів, щоб зберегти щирість і безпосередність розмови.

3.2 Програмне забезпечення

Для запису дистанційних відеоінтерв'ю я використовувала професійну (платну) версію платформи Zoom, яка забезпечувала надійне, стабільне з'єднання навіть за умов складної інтернет-інфраструктури з боку гостей. Саме професійна версія давала змогу уникати часових обмежень під час розмов, записувати відео у високій якості (Full HD), а також зберігати його окремо від аудіодоріжки. Це значно полегшувало подальшу обробку та монтаж, адже дозволяло краще синхронізувати звук і зображення, коригувати гучність чи чіткість без втрати загального балансу.

Zoom також давав змогу зручно організовувати інтерв'ю: попереднє підключення для технічної перевірки, можливість запису «в один клік», вбудовані індикатори шуму або слабкого сигналу, що дозволяло вчасно реагувати на можливі збої. Оскільки багато гостей перебували у різних часових зонах, важливо було мати платформу, яка не вимагала складного технічного налаштування з їхнього боку – Zoom чудово справлявся з цим завданням.

Після запису відеоматеріали експортувалися у форматі .mp4 – універсальному та зручному для подальшого редагування. Обробка відео здійснювалася в мобільному та десктопному застосунку CapCut. Ця платформа обрана свідомо – вона інтуїтивно зрозуміла, гнучка у використанні та дозволяє швидко адаптувати відзнятий матеріал до вимог подкаст-формату. Я використовувала базові можливості CapCut: вирізання зайвих фрагментів, вирівнювання гучності, плавні переходи між частинами. Завдяки простоті інтерфейсу я могла самостійно й ефективно працювати з епізодами, не вдаючись до послуг професійного монтажу.

Окрему роль у створенні візуальної складової відігравав застосунок Canva. Саме тут я розробляла ключові графічні елементи для кожного випуску: обкладинки, прев'ю, візуальні акценти. Я намагалась дотримуватись єдиної стилістики – сталої кольорової палітри, однакового розташування тексту, впізнаваного шрифту та логотипу проєкту. Це створювало цілісну візуальну айдентику, що посилювала впізнаваність подкасту серед аудиторії. Canva також

дозволяла швидко адаптувати зображення під формати YouTube – як для мініатюр, так і для титульних зображень на каналі.

Таким чином, технічна інфраструктура подкасту «Туди і Назад» будувалася на принципах доступності, ефективності та візуальної єдності. Вона дозволила мені працювати автономно, без залучення монтажної команди, і при цьому створювати контент, який відповідав як професійним, так і естетичним стандартам. Усе – від запису до публікації – здійснювалося з урахуванням якості, ритму роботи, комфорту гостей і потреб майбутньої аудиторії.

3.3 Платформи розміщення та публікація

Після завершення зйомок усіх інтерв'ю, відзнятий матеріал проходив ретельний етап постпродакшену: відео монтувалися з урахуванням структури епізоду, настрою розмови та загальної концепції подкасту. Після фінальної перевірки якості відео – як з технічного, так і змістового боку – випуски готувалися до публікації на платформі YouTube, яка була обрана як основна медіаплатформа завдяки поєднанню доступності, широкого охоплення та зручності взаємодії з глядачами.

Процес розміщення епізодів здійснювався вручну. Я не використовувала автоматизовані планувальники або сервіси попереднього завантаження, оскільки хотіла зберегти максимальний контроль над кожним етапом публікації. Кожне відео завантажувалося окремо, що дозволяло мені уважно перевіряти налаштування приватності, категорії контенту, мову, мітки відео, а також адаптувати заголовки відповідно до акцентів епізоду. Такий підхід до кожного випуску давав змогу оперативно реагувати на перші відгуки аудиторії.

До кожного епізоду я готувала унікальний опис, що виконував кілька функцій одночасно: по-перше, інформував потенційного глядача про зміст розмови – без спойлерів, але з емоційним акцентом на ключових темах; по-друге, містив ключові слова та хештеги, релевантні до теми міграції, адаптації, ідентичності, війни, життя за кордоном тощо. Це сприяло кращій видимості контенту у внутрішньому пошуку YouTube і в системі рекомендацій. Використання хештегів дозволяло контенту «приєднуватися» до ширших інформаційних потоків на платформі, що допомагало залучати нових глядачів – не лише підписників, а й тих, хто випадково натрапляв на контент завдяки алгоритмам платформи.

Окрім описів до кожного відео, я також оформила загальний опис каналу, який виконував роль візитівки проекту. У ньому коротко й водночас змістовно пояснювалась концепція подкасту «Туди і Назад», основні теми, структура випусків, аудиторна спрямованість і особисті мотиви створення. Це дозволяло новим глядачам швидко зорієнтуватися в тому, що це за ініціатива, хто її автор, чому вона

важлива й чого очікувати від контенту. Водночас опис каналу підсилював довіру до подкасту, адже демонстрував професійний підхід та послідовність у реалізації задуму.

Увесь процес публікації був глибоко залучений і персоналізований. Я намагалася не просто викладати відео, а будувати з глядачем емоційний зв'язок уже на рівні оформлення. Це була частина моєї загальної стратегії – створити не лише контент, а медіапростір підтримки, чесності й безпечного діалогу, де історії українських мігрантів звучать щиро, гідно та з глибоким людським змістом.

3.4 SEO та аналітика

Оптимізація контенту на платформі YouTube була одним із ключових напрямів роботи над проектом, адже саме завдяки правильно налаштованим інструментам оптимізації подкаст мав змогу ставати більш помітним і доступним для нової аудиторії. Основними технічними інструментами, які я використовувала на етапі публікації кожного епізоду, були: ретельно підібрані релевантні хештеги, продумані описи до відео, точні заголовки, відповідність тематиці та візуальна айдентика каналу. Ці елементи у своїй сукупності виконували функцію не лише естетичної презентації, а й слугували механізмом інтеграції контенту в ширший інформаційний простір YouTube.

Релевантні хештеги були особливо важливими для пошукової оптимізації. Вони підбиралися індивідуально до кожного випуску, з урахуванням теми розмови, країни, про яку йшлося, загального настрою та ключових слів, які потенційно могли використовувати глядачі в пошуку. Зокрема, часто вживаними були такі теги, як #УкраїнціВНімеччині, #ЖиттяПісляВійни, #ПодкастУкраїнською, #УкраїнціВІзраїлі, #ІсторіїУкраїнців, #УкраїнціЗаКордоном, #ПереїздЧерезВійну, #ІсторіїМіграції тощо. Я також експериментувала з додаванням як широких, так і вузькоспеціалізованих хештегів, щоб перевірити, які з них забезпечують більше органічне охоплення.

Опис до кожного епізоду готувався індивідуально й складався з кількох частин. Перша частина була короткою, інформативною, і виконувала роль анонсу. Друга частина включала ключові теми, які звучатимуть у подкасті, без спойлерів, але з позначенням найважливіших аспектів. І, нарешті, третя частина – набір хештегів.

Таймкоди у випусках не застосовувалися свідомо. Я хотіла зберегти відчуття живої бесіди без переривання структури хронометрування, дати глядачеві змогу повністю зануритись у розповідь, не фокусуючись лише на «ключових моментах». Однак кожен епізод мав чітку тему, а заголовки до відео були сформульовані з урахуванням центрального мотиву розмови. Таким чином, глядач ще

до початку перегляду розумів, про що буде йти мова, і міг визначити для себе релевантність епізоду.

Особливу роль у роботі над розвитком проєкту відіграла аналітика YouTube Studio. Я щотижня переглядала базові метрики: кількість переглядів кожного випуску, приріст підписників після перегляду, показники утримання уваги глядачів (середній час перегляду), клікабельність обкладинок (CTR), кількість уподобань, частоту коментарів та загальну динаміку активності каналу. Ці дані давали змогу робити висновки про те, які теми найбільше «відгукуються» аудиторії, які формати візуального оформлення працюють ефективніше, а також які епізоди спричиняють більшу емоційну взаємодію (згідно з кількістю реакцій та коментарів).

Аналіз здійснювався вручну, інтуїтивно, без використання зовнішніх таблиць чи автоматизованих систем. Я просто переглядала доступну статистику в інтерфейсі YouTube Studio та зіставляла її з тематикою, стилем подачі, тривалістю епізоду. Наприклад, я помітила, що епізоди, у яких гості говорили емоційніше або глибше торкалися особистого досвіду, отримували більше реакцій, довших коментарів та вищий середній час перегляду. Це дало мені змогу краще зрозуміти інтереси аудиторії та робити висновки щодо майбутніх випусків.

Окремим маркером ефективності подкасту були коментарі під відео. Люди не лише дякували за відвертість і щирість людей, а й писали, що впізнають у їхніх словах себе, своє життя або емоції, які самі не змогли би сформулювати. Це означало, що подкаст досягає своєї цілі – стає простором для співпереживання, емоційної підтримки та взаєморозуміння. У двох випадках гості самостійно поширювали випуски зі своєю участю у своїх соціальних мережах, що додатково збільшило охоплення і слугувало просуванням мого каналу.

З метою популяризації мого медіапродукту я робила розсилку серед учасників інтерв'ю, просила їх поширювати випуски з їх участю у соціальній мережі Instagram. Також, я просила учасників подкасту поширювати випуски серед знайомих та в їхніх відповідних спільнотах. Це сприяло органічному розповсюдженню контенту та зростанню охоплення.

Загалом, аналітика і ручна оптимізація дозволили мені побачити сильні й слабкі сторони проєкту, краще налаштувати контент і вдосконалювати комунікацію з аудиторією. Цей підхід був особливо важливим, зважаючи на те, що проєкт є незалежним і створювався без сторонньої технічної чи маркетингової підтримки. Саме уважність до деталей і відгуків глядачів допомогла мені поступово покращити як змістовне, так і візуальне наповнення подкасту.

ВИСНОВКИ

У процесі написання та реалізації проєкту «Туди і Назад» я досягла цілей, поставлених у вступі, і виконала всі заплановані дослідницькі завдання. Серія інтерв'ю-подкастів, розміщена на платформі YouTube стала прикладом створення повноцінного авторського медіапродукту на тему, яка має значний суспільний резонанс, а саме: досвід українців, які опинилися за кордоном унаслідок повномасштабної війни.

У теоретичному розділі роботи були узагальнені жанрові та функціональні особливості інтерв'ю в сучасній журналістиці, а також визначену специфіку подкасту як медіаформату, що поєднує риси традиційного журналістського продукту та індивідуального авторського висловлювання. Аналіз наукових джерел, а також приклади сучасних українських подкастів дозволили мені дійти висновку, що інтерв'ю-подкаст є ефективним інструментом для передачі особистих історій і глибоких переживань героїв. Він також створює умови для діалогу, рефлексії та довіри, які складно досягти в більш формалізованих форматах медіаконтенту.

Мій власний проєкт «Туди і Назад» був реалізований як самостійна ініціатива: я розробила структуру, оформлення, провела записи, змонтувала відео та забезпечила їх публікацію. Загалом було створено чотири повноцінні епізоди, кожен з яких складався з дистанційного інтерв'ю з українцями, що проживають у Німеччині та Ізраїлі. Основні тематичні блоки – історія переїзду, адаптація, життєві досягнення та бачення майбутнього – дозволяли вибудовувати логічний та емоційно насичений діалог. Водночас я завжди залишала простір для відвертості, спонтанності та глибших автобіографічних рефлексій.

Проєкт має цілісну структуру, впізнавану візуальну айдентику та виразну авторську концепцію. Всі візуальні елементи – логотип, обкладинки, графіка – були створені мною у Canva, з урахуванням стилістичної єдності каналу. Вступна та завершальна частини кожного відео супроводжувалися уніфікованим музичним супроводом –

атмосферним і неагресивним, без авторських прав, що сприяло формуванню впізнаваного естетичного коду подкасту.

Запис відбувався через професійну версію платформи Zoom, а для відео та аудіо було використано iPhone 13 Pro. У деяких випадках герої використовували зовнішні мікрофони, що покращувало якість звуку. Для базового монтажу я застосовувала мобільний застосунок CapCut, а також Canva – для створення обкладинок, титрів, заставок. Розміщення матеріалів на YouTube здійснювався вручну, без автоматичних публікацій, із детальним підбором описів, заголовків і хештегів до кожного відео. Субтитри не застосовувалися, проте візуальний рівень контенту залишався якісним та послідовним.

Окрему увагу я приділила аналітиці: за допомогою інструментів YouTube Studio я вручну відстежувала ключові показники ефективності – кількість переглядів, середній час перегляду, конверсії у підписки. Ці дані дозволили виявити, які теми та епізоди найбільше резонували з аудиторією. Коментарі глядачів свідчать про глибоке емоційне включення: користувачі дякували за щирість, ділилися власними історіями, писали, що впізнають себе у словах героїв. У кількох випадках герої самостійно поширювали епізоди у своїх соціальних мережах, що свідчить про високий рівень довіри до проєкту.

Цільовою аудиторією стали українці за кордоном, потенційні мігранти, а також усі, хто цікавиться питаннями війни, ідентичності, еміграційного досвіду. За даними внутрішньої аналітики, більшість глядачів – жінки віком 25-45 років, які активно взаємодіють з контентом: ставлять вподобання, залишають коментарі, поширюють відео. Такий рівень зацікавленості свідчить про актуальність обраної теми, потребу в подібному типі медіапродукту та відповідність формату очікуванням аудиторії.

Таким чином, я довела, що індивідуальний журналістський проєкт, створений без великої технічної бази та команди, може мати реальний медіавплив. «Туди і Назад» не лише документує досвід вимушених переселенців, а й формує новий тип журналістського контенту – особистісного, емпатійного, глибоко людяного. Цей подкаст став моїм внеском у фіксацію колективної історії українців у період

2022-2025 років, і водночас – прикладом реалізації якісного авторського медіапроєкту у цифровому просторі.

Мій досвід може бути корисним для студентів, журналістів-початківців, незалежних творців, які прагнуть поєднувати творчість із суспільною місією. У результаті я не лише реалізувала навчальний проєкт, а й здобула практичний досвід повного циклу створення сучасного журналістського продукту – від концептуального задуму до публікації, просування та аналізу ефективності. Робота над «Туди і Назад» стала важливим етапом мого професійного становлення в журналістиці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андрущенко В. П. Основи журналістики. – К.: Академвидав, 2019. – 312 с.
2. Романюк Н. М. Інтерв'ю як жанр сучасної української журналістики // Вісник Львівського університету. Серія: Журналістика. – 2020. – Вип. 45. – С. 112–118.
3. Лубківський М. Подкасти: нова форма журналістики чи цифрове радіо? // Журналістика і медіаосвіта. – 2021. – №2(32). – С. 58–64.
4. International Organization for Migration (IOM). Migration Data Portal. – <https://migrationdataportal.org> (<https://migrationdataportal.org/>)
5. YouTube Help. YouTube Studio overview. – <https://support.google.com/youtube/answer/7083786>
6. Canva Design School. – <https://www.canva.com/learn/design-school/>
7. CapCut Video Editor. – <https://www.capcut.com> (<https://www.capcut.com/>)
8. Zoom Video Communications, Inc. – <https://zoom.us> (<https://zoom.us/>)

ДОКУМЕНТАЦІЯ

У цьому розділі зібрано допоміжні матеріали, які ілюструють процес створення подкасту «Туди і Назад».

1. Сценарії епізодів

У Додатку А подано приклади сценаріїв випусків, записаних із героями, які мешкають в Ізраїлі та Німеччині. Ці сценарії стали основною для побудови інтерв'ю та водночас слугували орієнтиром у процесі підготовки до розмови.

Кожен сценарій мав чітку, але гнучку структуру, побудовану навколо кількох ключових тематичних блоків. Основними з них були:

- Мотивація до переїзду (що саме спонукало героя покинути Україну, як відбувалося ухвалення рішення);
- Адаптація до нового середовища (перші враження, культурні особливості, мова, побут);
- Навий досвід і виклики (як змінюється життя після переїзду, з якими труднощами довелося зіткнутися, як вдалося їх долати);
- Плани на майбутнє (чи бачить себе герой у цій країні надалі, чи планує повертатися до України, які життєві пріоритети формуються за кордоном).

Сценарії створювалися у напіввільному форматі – з одного боку, вони забезпечували логіку і структуру розмови, а з іншого – залишали простір для імпровізації, уточнень, розширення тем, які виникали природно впродовж бесіди. Такий підхід дозволяв уникнути штучності, зберігати живість діалогу та сприяти більшій відкритості гостей. У разі потреби питання адаптувалися вже під час інтерв'ю, щоб підтримати довіру та органічний перебіг розмови.

Подібний формат забезпечував баланс між журналістською підготовкою й особистим простором героя, що особливо важливо у розмовах на чутливі теми, пов'язані з війною, вимушеним переселенням, ідентичністю та пошуками себе в нових реаліях.

2. Візуальні матеріали

Візуальна складова подкасту «Туди і Назад» відіграла важливу роль у формуванні впізнаваного образу проекту та підтримці професійного враження від контенту. Усі графічні елементи були створені самостійно за допомогою онлайн-платформи Canva, яка дозволяє зручно поєднувати елементи дизайну навіть без спеціальної підготовки у сфері графіки.

До кожного епізоду індивідуально розроблялись:

- Обкладинка відео, що включала портретне зображення героя (кадр із самого інтерв'ю) та цитату – найемоційніше або найвиразніше висловлювання, що відображало суть випуску;
- Логотип проекту, що використовувався як візуальний підпис на початку та в кінці відео, а також у загальному оформленні каналу;
- Заставка й титри, які з'являлись у самих подкастах;
- Елементи візуальної айдентики, що створювали атмосферу цілісності: єдина кольорова палітра (приглушені, спокійні тони), повторювана типографіка, розміщення тексту тощо.

Головною метою було досягнення візуальної єдності та пізнаваності каналу. Це мало практичне значення як для глядачів, які могли легко ідентифікувати нові епізоди серед інших відео на платформі YouTube, так і для формування бренду проекту.

У Додатку Б подано:

- Знімки екрана титульної сторінки YouTube-каналу з описом і банером;
- Приклади обкладинок окремих випусків;
- Вставки, використані у відео, включно з графічними підписами, титрами та логотипом.

3. Комунікація з гостями та поширення медіапродукту

Процес комунікації з учасниками проєкту «Туди і Назад» був не лише організаційним етапом, а й частиною загальної стратегії побудови довіри між мною та героями випусків. Запрошення на інтерв'ю здійснювалося індивідуально – через особисті повідомлення в соціальних мережах, зокрема в Instagram і Telegram. Такий канал комунікації обрано свідомо, оскільки він дозволяє налагодити швидкий, неформальний контакт, який особливо важливий під час роботи з делікатними темами – як-от особистий досвід міграції.

Кожному потенційному гостю надсилався персоналізований текст із запрошенням до участі, у якому зазначалася:

- Мета проєкту – дати можливість українцям за кордоном поділитися своїми історіями в безпечному медіасередовищі;
- Формат подкасту – відеоінтерв'ю тривалістю 15-25 хвилин, записане дистанційно через платформу Zoom;
- Орієнтована структура розмови – передісторія переїзду, адаптація в новому середовищі, новий досвід, майбутні плани;
- Гнучкість сценарію – можливість відхилитися від запланованих тем і ставити зустрічні запитання;
- Технічні деталі – умови запису, конфіденційність, право учасника переглянути фінальну версію перед публікацією.

Особлива увага приділялася створенню атмосфери довіри. У спілкуванні я не тиснула на учасників і не наполягала на участі. Було важливо, щоб кожен герой відчував себе вільно – як у рішенні говорити, так і в рішенні мовчати. Такий підхід дозволив налагодити відкритий і поважний діалог, а також знизити тривожність, пов'язану з публічністю.

Після запису інтерв'ю, коли епізоди були змонтовані та опубліковані на платформі YouTube, я надсилала героям прямі посилання на відео. Усі учасники мали змогу ознайомитися з випуском та, за бажанням, поширити його у власних соціальних мережах. Приємним і показовим моментом стало те, що двоє з гостей самостійно опублікували анонси епізодів у своїх Instagram-акаунтах, зокрема у вигляді сторіс і постів з

подякою за досвід участі (див. Додаток В). Це свідчить не лише про задоволення від результату, а й про емоційну залученість і підтримку самого проєкту.

У підсумку, комунікація з гостями вийшла далеко за межі технічної координації – вона стала елементом спільного творення медіапродукту. Саме завдяки такому підходу вдалося досягти органічної автентичності розмов і щирої відкритості, що стали ключовими рисами подкасту «Туди і Назад».

4. Аналітика

У Додатку Г подано детальну статистику, зібрану через аналітичний інструмент YouTube Studio. Серед показників, що аналізувалися: загальна кількість переглядів, середній час перегляду, динаміка підписок після перегляду кожного випуску, а також кількість вподобань, коментарів та поширень. Ці дані дозволили зробити обґрунтовані висновки щодо того, які тематики, герої та стилістичні рішення найкраще резонують з аудиторією.

Найвищий показник переглядів продемонструвати випуск з Анастасією, що на момент збору даних мав 491 перегляд (<https://youtu.be/lnTj3rJGhwI?si=tD1zNcKcsDoo1kKr>). Очевидно, впізнаваність героїні, її тема та, можливо, актуальність особистої історії відіграли вирішальну роль у залученні аудиторії. Це також може свідчити про емоційний зв'язок між глядачами та героїнею, а також про успішний підбір заголовку та візуального оформлення.

Випуск з Миколою став лідером за кількістю вподобань – 18 лайків (<https://youtu.be/EYj9eGnSv5Y?si=sbcEUe8dDJXSMhzC>). Така реакція аудиторії може свідчити про щирість та відкритість героя, або ж про близькість теми, що порушувалася в інтерв'ю. Цей епізод також зібрав низку коментарів із подяками та емоційними відгуками, що додатково підкреслює його вплив на глядачів.

Окрему увагу було приділено середньому часу перегляду, який дозволяє оцінити наскільки випуски утримують увагу. Середній час

становив від 2 до 15 хвилин, що є позитивним показником для відео тривалістю 15-25 хвилин. Це свідчить про структурованість контенту, цікавість тем та емоційне включення глядача.

Динаміка підписок після перегляду окремих епізодів показала, що глядачі не лише споживають контент, а й виявляють готовність залишатися з проєктом надалі. Таким чином, можна стверджувати, що подкаст викликає довіру та інтерес, що є ключовим для незалежного авторського медіапродукту.

Узагальнюючи, аналітика довела, що якісний контент, побудований на справжніх історіях, має потенціал до органічного поширення навіть за умови відсутності платної реклами чи SMM-стратегії. Водночас висновки, зроблені на основі статистики, можуть бути корисними для подальшого вдосконалення формату, візуального стилю та тематики наступних випусків.

5. Відгуки аудиторії

У Додатку Д зібрано приклади коментарів глядачів, залишених під відео на YouTube-каналі «Туди і Назад». Ці відгуки є важливим джерелом зворотного зв'язку та свідчать про емоційне включення аудиторії, її залученість резонансність тем, що порушуються в подкасті.

Серед коментарів переважають подяки за щирість, спокійний тон і відкритість як з мого боку, так і з боку героїв. Часто з'являються схвальні відгуки на зразок «чудово відзнято», «дуже класна гостя», «дуже цікаве інтерв'ю».

Загалом, аналіз коментарів демонструє, що «Туди і Назад» не лише інформує, але й створює простір для співпереживання, діалогу та солідарності серед української діаспори та ширшої аудиторії, яка цікавиться досвідом еміграції, темами ідентичності й людської вразливості.

ДОДАТКИ

Додаток А (сценарій)

◆ Сценарій №1: Випуск з Настею (Німеччина)

Привіт, любі гості цього каналу. Сьогодні на подкасті «Туди і назад» ми спілкуємось із дівчиною, яка переїхала до Німеччини після початку повномасштабної війни. Поговоримо про виклики адаптації, маленькі перемоги та про те, що для неї означає бути українкою за кордоном.

Привіт, Насте! Дякую, що приєдналась до подкасту.

Блок 1: Переїзд і перші враження

1. Чому ти обрала саме Німеччину?
2. Як минув твій перший тиждень після переїзду?
3. Що вразило найбільше в новій країні?

Блок 2: Адаптація

4. Як тобі вдалося подолати мовний бар'єр?
5. Чи доводилось стикатися з упередженим ставленням до себе?
6. Що допомогло тобі адаптуватися найшвидше?

Блок 3: Життя після переїзду

7. Що тобі вдалося зробити з моменту переїзду?

8. Які маленькі перемоги дали сили рухатись далі?

9. Чи є щось, чим особливо пишаєшся зараз?

Блок 4: Плани і мрії

10. Які в тебе плани на найближчий рік?

11. Чи бачиш себе в Німеччині надовго?

12. Є цілі, яких мрієш досягти саме тут?

13. Що хотілося б змінити у своєму житті найближчим часом?

14. Як війна вплинула на твої уявлення про майбутнє?

15. Що найбільше нагадує тобі про дім?

16. Чи підтримуєш зв'язок із близькими в Україні?

17. Які моменти з України особливо гріють серце?

18. Чи уявляєш своє повернення додому?

19. Що для тебе тепер означає «бути українкою за кордоном»?

Насте, Дякую тобі за щирість і теплу розмову. Нехай твої мрії здійснюються, а історія надихає інших українців по всьому світу.

◆ Сценарій №2: Випуск з Дмитром (Німеччина)

Друзі! Знову привіт! Це подкаст «Туди і назад» і ми продовжуємо розповідати вам про долю українців після початку повномасштабного вторгнення Росії до України. Сьогодні свою історію нам розповість Дмитро, який переїхав жити до Німеччини через війну. Дмитро, привіт, як в тебе справи?

1. Розкажи будь-ласка, де ти був 24 лютого 2022 року, і як ти дізнався про початок повномасштабної війни?
2. Що стало основним поштовхом до переїзду саме до Німеччини?
3. Чи пам'ятаєш свій перший день у новій країні, як він пройшов? Які відчуття тоді запам'яталися найбільше?
4. Що було найважчим у перші місяці адаптації?
5. Як сама країна допомагала адаптуватися і чи допомагала взагалі?
6. Чим ти зараз займаєшся в Німеччині? Можливо вчишся чи працюєш?
7. Чи вдалося знайти нові можливості для себе?
8. Чи важко було вивчати німецьку мову? Які лайфхаки чи поради можеш дати тим, хто тільки починає?
9. Як німці ставляться до українців? Чи відчуваєш підтримку з боку місцевих?
10. Давай поговорим про культурні відмінності між українцями та німцями. Що в їх поведінці або культурі тебе здивувало найбільше?
11. Чи вдалося зберегти частинку свого українського життя на новому місці?
12. Наприкінці нашої розмови хочеться запитати чи є в тебе плани повертатися в Україну після перемоги? Чи уявляєш яким буде твоє життя після війни?

Дмитро, дякую тобі за таку щирю та відверту розмову. Було дуже цікаво з тобою поспілкуватися, я думаю, що наші глядачі також у захваті. Вірте в перемогу та Слава Україні.

◆ Сценарій №3: Випуск з Лізою (Ізраїль)

Всім привіт, друзі! Сьогодні я запросила на цей подкаст дівчину, яка мешкає в Ізраїлі з початку повномасштабного вторгнення в Україну. Вона розкаже нам як почалося її нове життя у чужій країні.

Привіт, Лізо, рада тебе бачити сьогодні, хоча й на відстані!

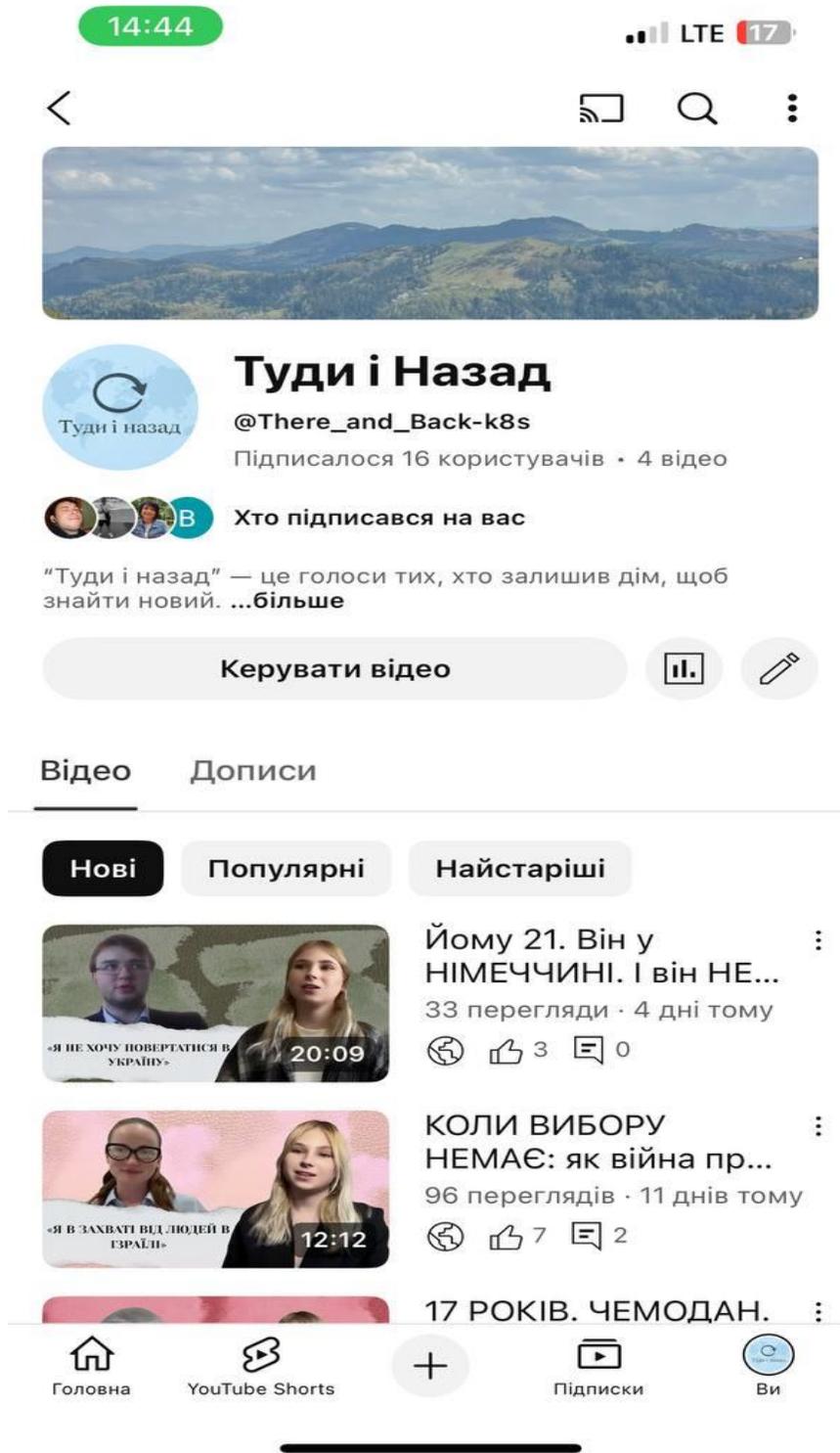
1. Звідки ти родом в Україні?
2. Чому саме Ізраїль? Чи був цей вибір спонтаним чи продуманим спочатку?
3. Що було найважчим у перші місяці адаптації?
4. Як до тебе віднеслися місцеві? Чи відчула ти підтримку?
5. Чим ти займаєшся зараз? Чи вдалося знайти роботу або можливо продовжити навчання?
6. Чи є в Ізраїлі українська діаспора? Чи допомагала вона тобі після переїзду та якщо так, то як? Можливо в тебе є якісь цікаві історії на рахунок цього?
7. Як ти підтримуєш зв'язок з рідними та друзями в Україні?
8. Що допомогло тобі залишатися сильнішою у найважчі моменти, адже я по собі знаю як це важко та з якогось боку незручно опинитися в іншій країні, наче у другому всесвіті, не розуміючи що буде далі.
9. Було дуже цікаво з тобою поспілкуватися, думаю, що цей випуск буде корисним для людей, які опинилися у такій самій ситуації. Тож останнє питання таке — Що б ти порадила тим, хто тільки планує переїзд або шукає себе за кордоном?

◆ Сценарій №4 : Випуск з Миколою (Німеччина)

1. Де ти був 24 лютого 2022 року і як дізнався про початок вторгнення?
2. Яке життя в тебе було до війни? Чим займався?

3. Коли ти зрозумів, що доведеться виїжджати?
4. Чому обрав саме Німеччину?
5. Як проходила твоя дорога? Було страшно?
6. Що тебе найбільше здивувало після приїзду в Німеччину?
7. Що було найскладніше в перші тижні?
8. Як тебе прийняли місцеві? Чи відчував підтримку?
9. Як довго адаптувався до нових реалій — мова, документи, побут?
10. Чим займаєшся зараз? Працюєш, навчаєшся?
11. Що тобі вдалося досягти за цей час?
12. Чи вдалося знайти нових друзів? Зберіг зв'язок із тими, хто залишився в Україні?
13. Як за ці два роки змінився ти сам?
14. Чи відчуваєшся “на своєму місці”?
15. Які емоції виникають, коли чуєш новини з України?
16. Хочеш повернутись в Україну?
17. Якщо війна завтра закінчиться — що зробиш першим?
18. Чи бачиш себе в Німеччині надалі? Може хотілося б спробувати пожити у якійсь іншій країні?
19. Яку одну річ ти б порадив тим, хто зараз тільки планує виїзд?

Додаток Б (візуальні матеріали)

Логотип проекту, обкладинки відео.

14:44

LTE 17

< Туди і Назад

Опис

"Туди і назад" — це голоси тих, хто залишив дім, щоб знайти новий.

Тут звучать історії українців, які пережили переїзд, страх, відкриття і нові початки. Ми говоримо чесно про емоції, виклики і те, що допомагає триматися на новій землі.

Відверті розмови. Теплі історії. Люди, які не здаються.

Докладніша інформація

 www.youtube.com/@There_and_Back-k8s

 Канал створено 17 квіт. 2025 р.

 808 переглядів

Головна

YouTube Shorts

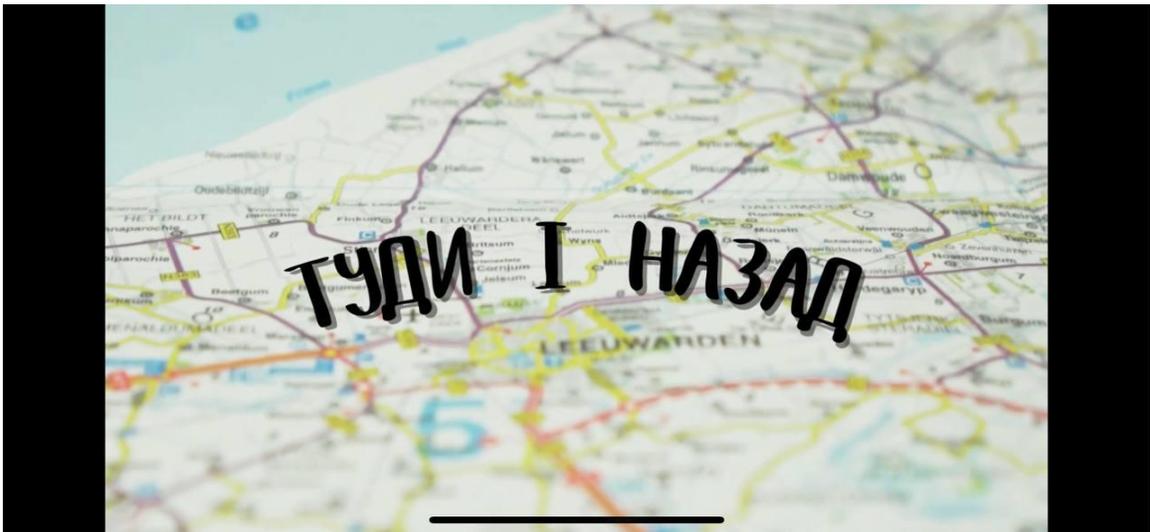

Підписки

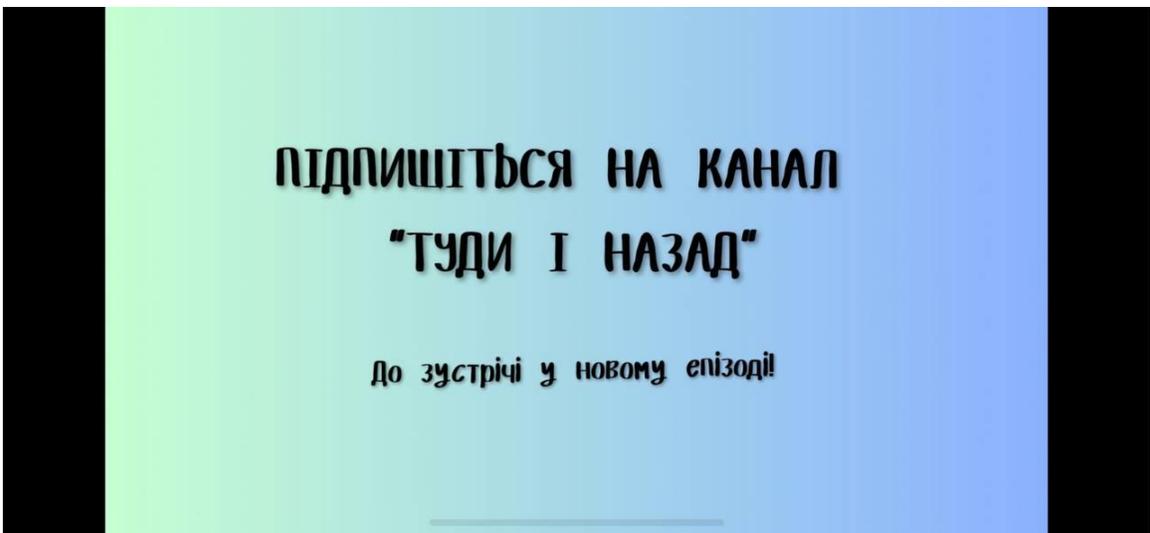

Ви

Опис до каналу.

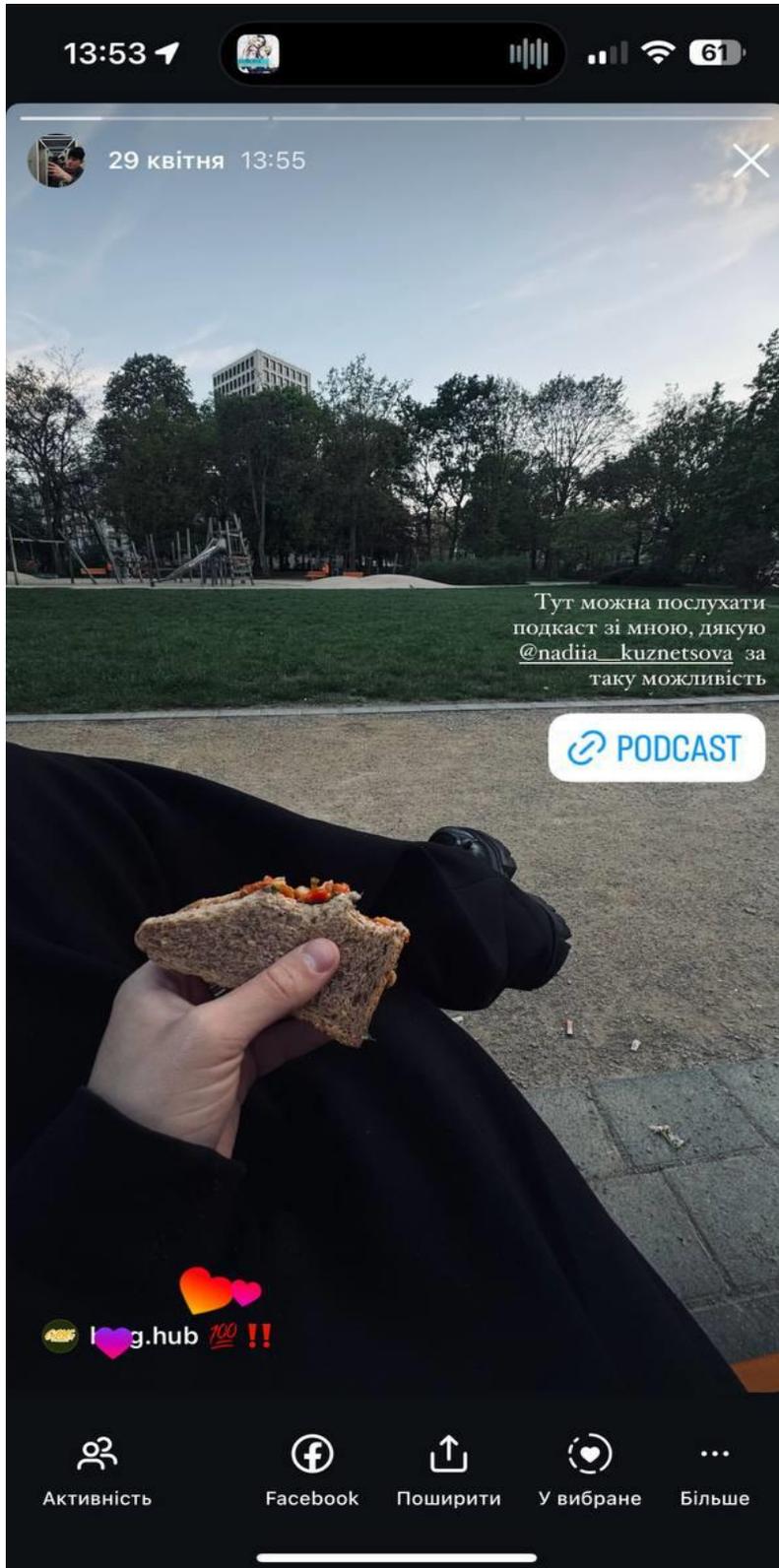

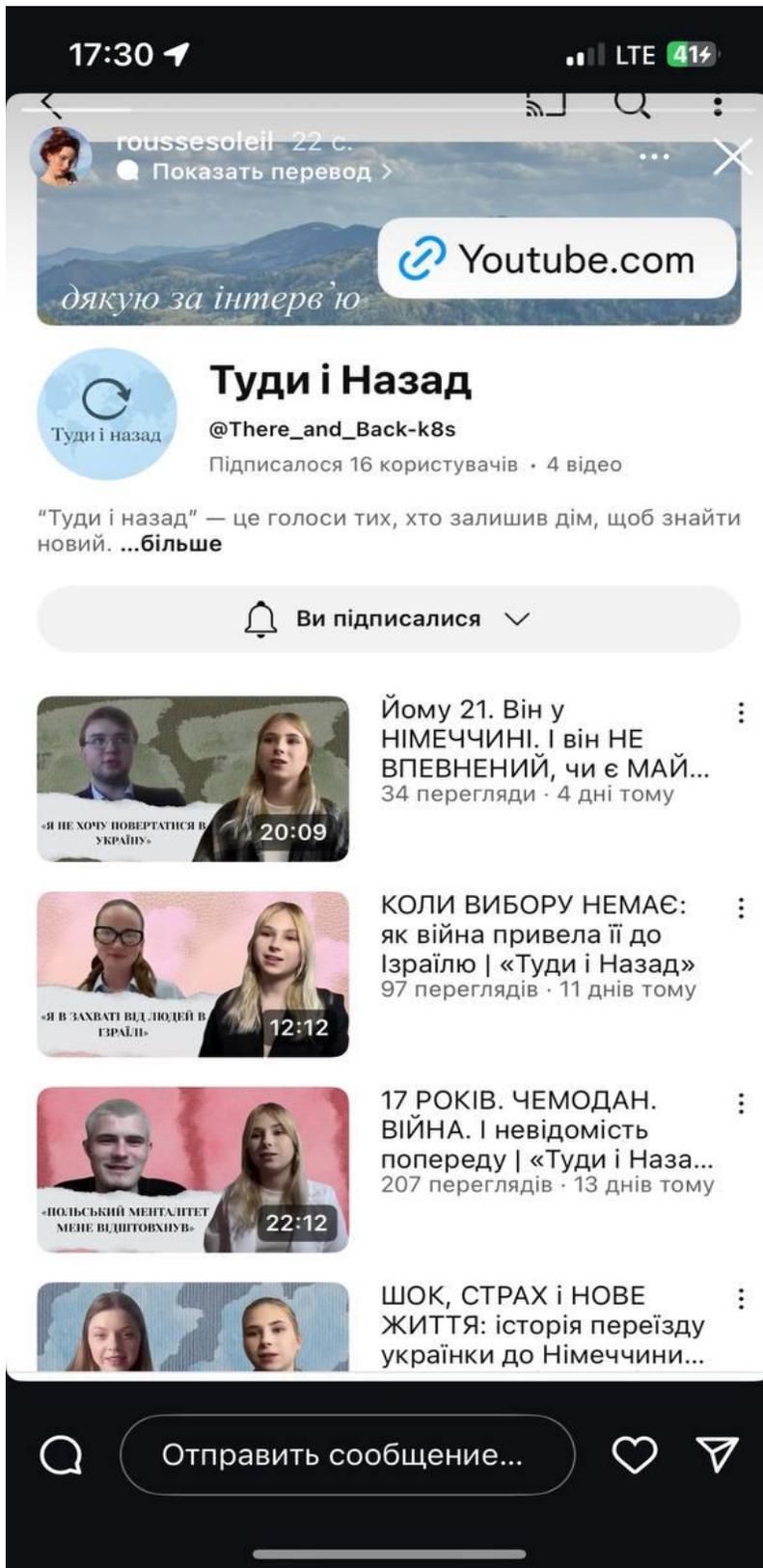
Вставка для початку відео.

Вставка для завершення відео.

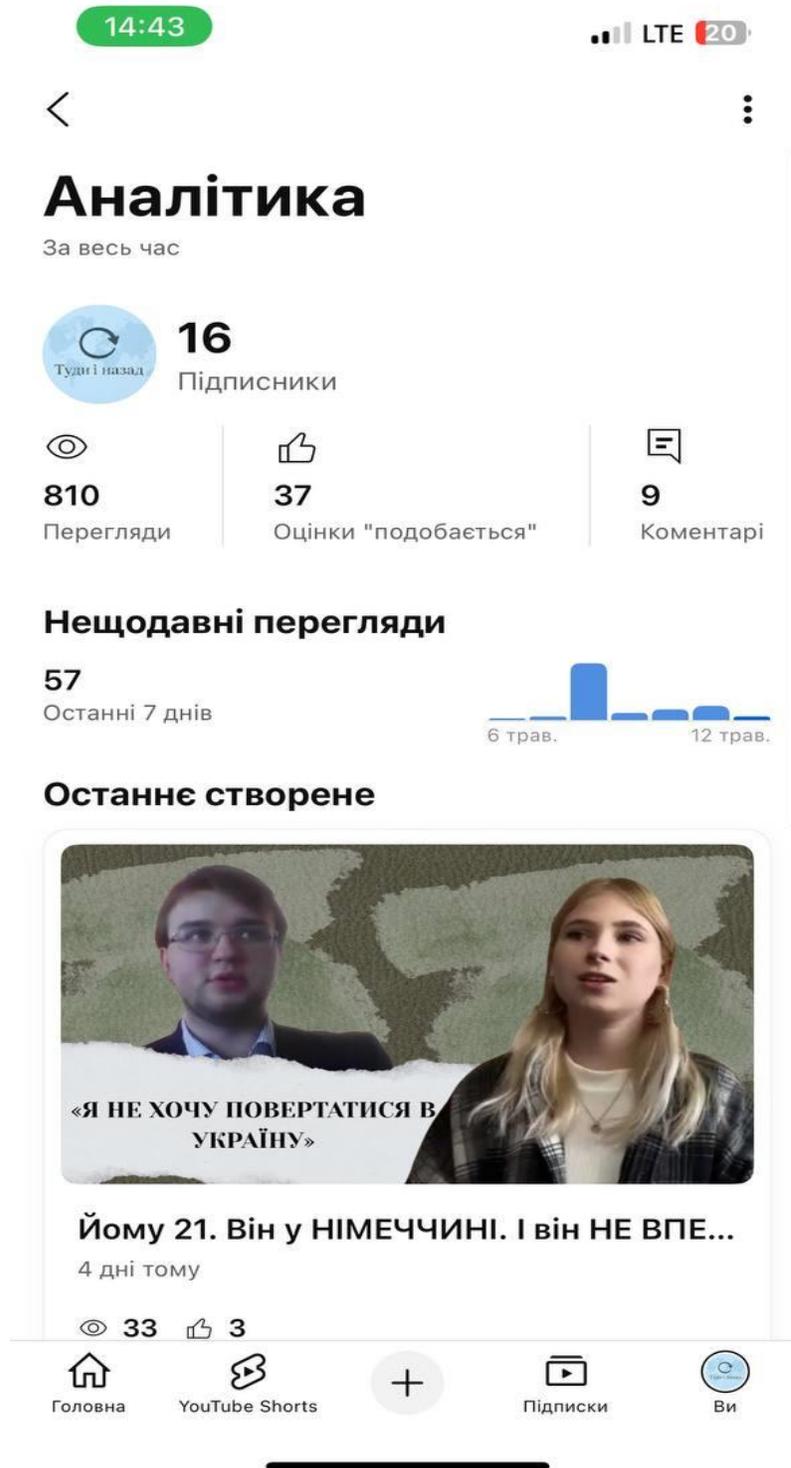
Додаток В (комунікація та поширення)

Поширення медіапродукту в Instagram-stories.

Додаток Г (аналітика)

Загальна аналітика каналу

14:43

LTE 20

Йому 21. Він у НІМЕЧЧИНІ. І він НЕ ВПЕ...

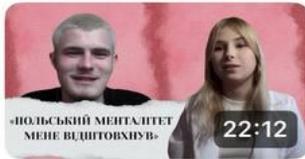
4 дні тому

33 3

Найпопулярніші відео та прямі трансляції

ШОК, СТРАХ і НОВ...
474 перегляди · 13 днів тому

17 РОКІВ. ЧЕМОДА...
207 переглядів · 13 днів тому

КОЛИ Е...
96 переглядів · 13 днів тому

Ваша аудиторія

Головна

YouTube Shorts

Підписки

Ви

Найпопулярніші відео за переглядами та статистика за віком.

Йому 21. Він у НІМЕЧЧИНІ. І він НЕ ВПЕ...

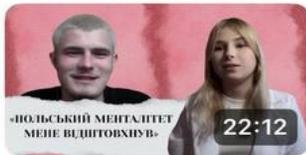
4 дні тому

33 3

Найпопулярніші відео та прямі трансляції

ШОК, СТРАХ і НОВ...
474 перегляди · 13 днів тому

17 РОКІВ. ЧЕМОДА...
207 переглядів · 13 днів тому

КОЛИ Е
96 перег

Ваша аудиторія

Стать	Гендер
Чоловіки	49% Ук
Жінки	50% Ні
Указано користувачем	0% Пс

Статистика за статтю.

14:43

LTE 18

Йому 21. Він у НІМЕЧЧИНІ. І він НЕ ВПЕ...

4 дні тому

33 3

Найпопулярніші відео та прямі трансляції

ШОК, СТРАХ і НОВ...

474 перегляди · 13 днів тому

17 РОКІВ. ЧЕМОДА...

207 переглядів · 13 днів тому

КОЛИ Е

96 переглядів · 13 днів тому

Ваша аудиторія

Географічне місцезположення

Головна

YouTube Shorts

Підписки

Ви

Статистика за географічним місцезположенням.

< Тривалість перегляду (у годинах)

7 ДН.

28 ДН

90 ДН

365 ДН

Трав.

- **Тривалість перегляду (у годинах) 25,8**
На 82% більше, ніж за попередній період (28 дн.)

Найпопулярніший контент

	ШОК, СТРАХ і НОВЕ ЖИТТЯ: іст...	14,9
	17 РОКІВ. ЧЕМОДАН. ВІЙНА. І не...	6,4
	Йому 21. Він у НІМЕЧЧИНІ. І він...	2,2
	КОЛИ ВИБОРУ НЕМАЄ: як війна...	2,1

Огляд

Контент

Аналітика

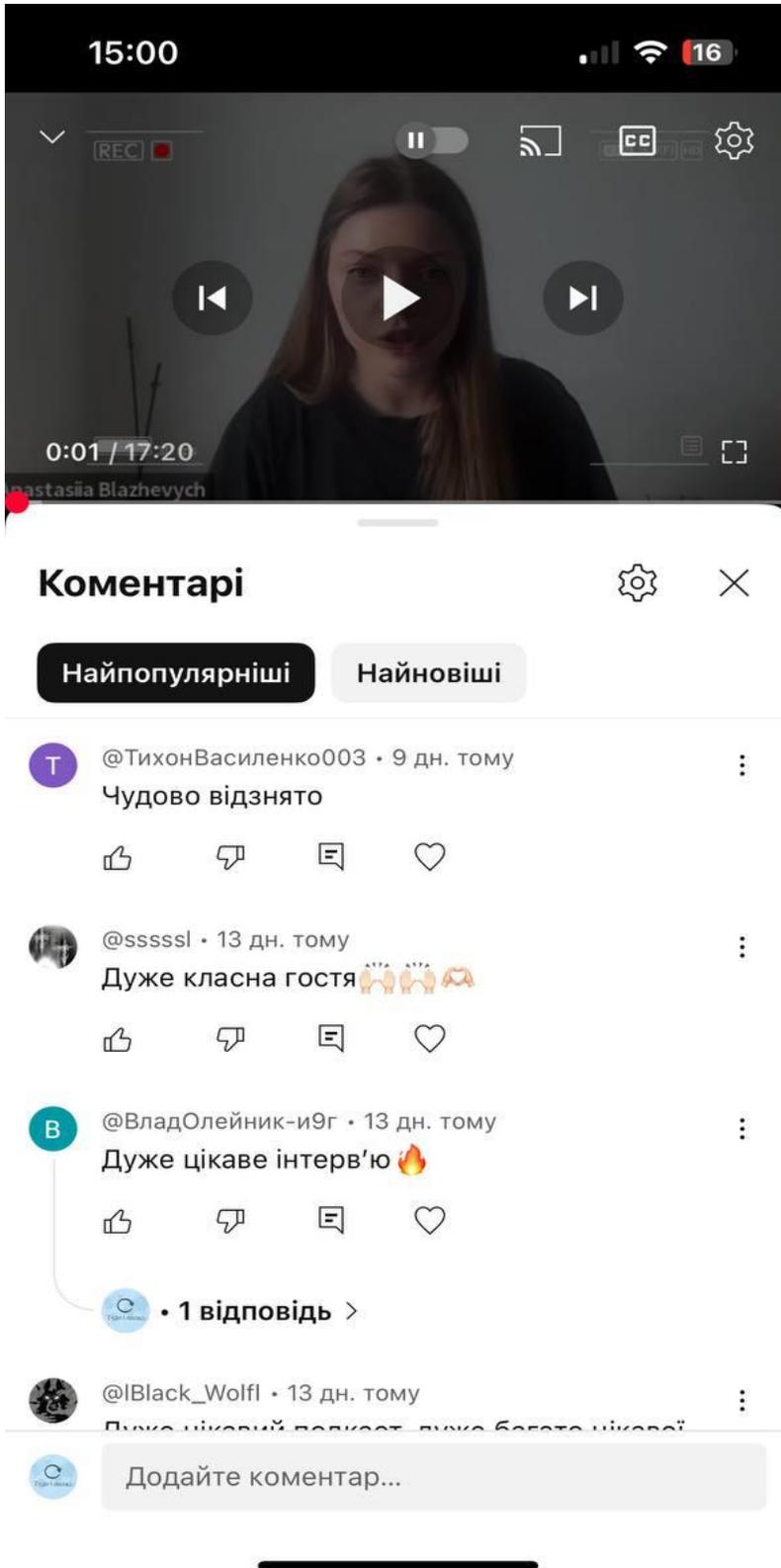
Спільнота

Дохід

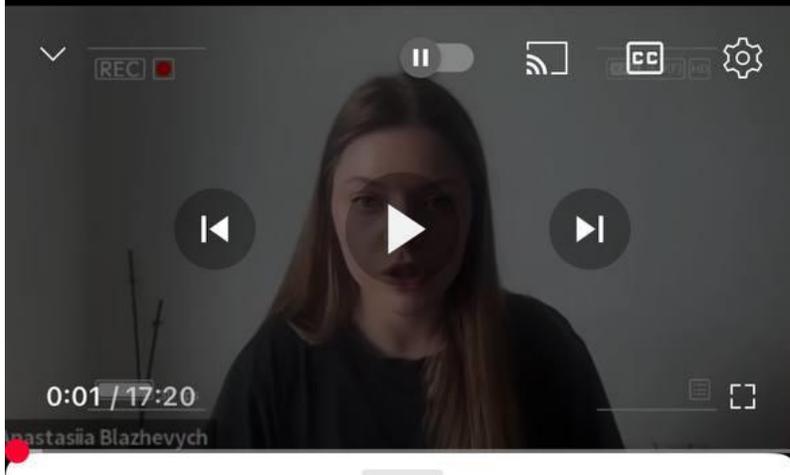
Статистика тривалості перегляду

Додаток Г (відгуки)

15:00

📶 📶 🔋 16

Коментарі

Дуже класна гостя 🙌🙌🙌

@ВладОлейник-и9г • 13 дн. тому

Дуже цікаве інтерв'ю 🔥

🔄 • 1 відповідь >

@lBlack_Wolf1 • 13 дн. тому

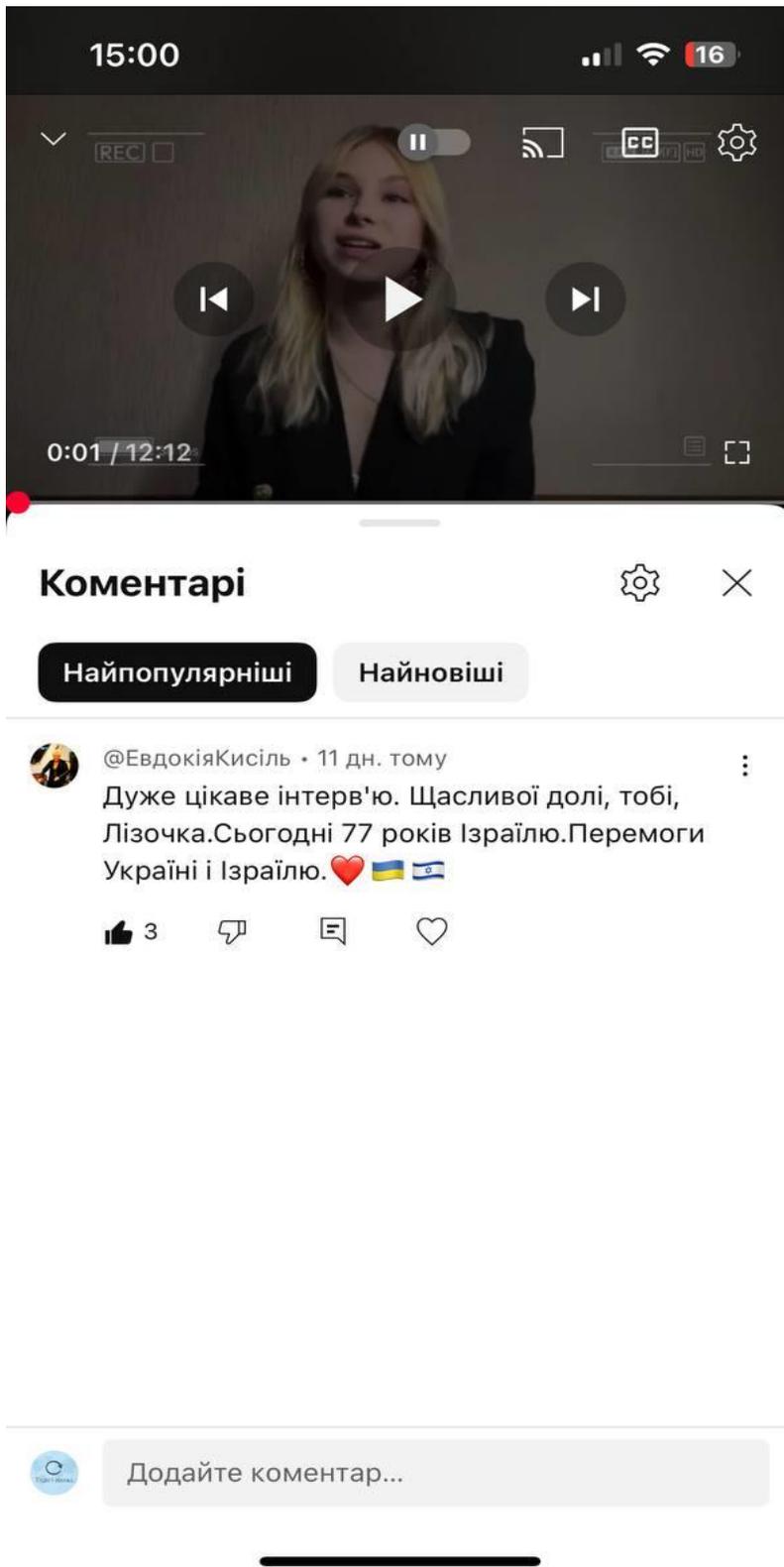
Дуже цікавий подкаст, дуже багато цікавої інформації 😊 нажаль іноді дуже важко переїжджати це такий стрес, але тут можна почути як з цим боротися це дуже круто 🔥

🔄 • 1 відповідь >

Додайте коментар...

Коментарі від глядачів під відео.

АНОТАЦІЯ

У цій кваліфікаційній бакалаврській роботі представлено авторський медіапроект – інтерв'ю-подкаст «Туди і Назад», присвячений досвіду вимушеної міграції українців у контексті повномасштабної війни, що розпочалася у 2022 році. У фокусі дослідження – створення та розвиток серії подкастів, які поєднують журналістський підхід з особистим залученням автора, а також демонструють можливості сучасних цифрових інструментів для розповіді інтимних і значущих історій.

Робота включає теоретичне обґрунтування жанру інтерв'ю як засобу документування особистого досвіду в умовах соціальної нестабільності, а також аналіз подкасту як формату, що дозволяє створити простір довіри, емоційної підтримки та рефлексії. Докладно описано концепцію проекту, підготовчі етапи, особливості комунікації з героями, технічну реалізацію, процес публікації та просування епізодів на платформі YouTube.

Окрему увагу приділено візуальній айдентиці подкасту, вибору музичного супроводу, обробці відео та монтажу, що забезпечили цілісність і впізнаваність кожного випуску. У роботі також представлено аналітичні дані щодо переглядів, залученості аудиторії, типових реакцій у коментарях та динаміки підписок. Це дозволило зробити висновки про ефективність подкасту як медіаінструменту у воєнний час.

Проект «Туди і Назад» не лише документує голоси українців за кордоном, а й сприяє формуванню колективної пам'яті, збереженню емоційного контексту війни та глибшому розумінню досвіду міграції. Досвід його створення підтверджує, що навіть за умов обмежених ресурсів можливо реалізувати якісний журналістський продукт, який знаходить відгук у цільовій аудиторії та має суспільну цінність.

Ключові слова:

українська діаспора, вимушена міграція, інтерв'ю, подкаст, YouTube, особисті історії, адаптація, журналістика, емоційний досвід, війна,

медіапроект, цифрові медіа, українці за кордоном, комунікація, ідентичність.

ANNOTATION

This bachelor's qualification thesis presents the creation and development of the original interview-based podcast "Tudy i Nazad" (There and Back), dedicated to the experiences of Ukrainian forced migrants during the full-scale war that began in 2022. The project combines journalistic methods with personal engagement and demonstrate how digital tools can be effectively used to convey intimate and socially relevant stories.

The theoretical section of the work explores the genre of the interview as a means of documenting personal experience in times of social instability and analyzes the podcast format as a medium that fosters trust, emotional support, and reflection. The thesis outlines the concept of the project, preparatory stages, communication with guests, technical production, publication process, and audience outreach via the YouTube platform.

Particular attention is given to the podcast's visual identity, music selection, video editing, and graphic elements, all of which contributed to a cohesive and recognizable media product. The paper also includes analytical data on viewership, audience engagement, feedback through comments, and subscription growth. These indicators allowed for conclusions about the relevance and impact of the content.

"Tudy i Nazad" not only gives voice to Ukrainians abroad but also contributes to the formation of collective memory, preserves the emotional context of war, and deepens public understanding of the migrant experience. The project's implementation proves that even an independently created media product can achieve professional quality, media influence, and public significance under conditions of limited resources.

Keywords:

Ukrainian diaspora, forced migration, interview, podcast, YouTube, personal stories, adaptation, journalism, emotional experience, war, media project, digital media, Ukrainians abroad, communication, identity.